

Ang Diyos-taong Pamumuhay para sa isang Bagong Pagpapanauli

Babasahin sa Kasulatan: Lev. 1:3, 9; 6:8-13; Juan 21:15-17;
1 Juan 3:14; 5:1; 2:6; 4:17; Gal. 6:2-3; Roma 8:2

I. Ang nais ng puso ng Diyos ay yaong “ang realidad...na kay Hesus” (Efe. 4:21), ang aktuwal na kondisyon ng Diyos-taong pamumuhay ni Hesus gaya ng nakatala sa apat na Ebanghelyo, ay maiduplika sa maraming sangkap ng Katawan ni Kristo sa pamamagitan ng Espiritu ng realidad upang maging realidad ng Katawan ni Kristo, ang pinakamataas na ruok sa ekonomiya ng Diyos, para sa isang bagong pagpapanauli (bb. 20-24):

- A. Ipinakikita ng apat na Ebanghelyo ang huwaran ng buhay na ninanais ng Diyos, ang hulmahan ng buhay na makapagbibigay-kasiyahan sa Diyos at makatutupad sa Kanyang layunin; namuhay si Hesus ng isang buhay kung saan ginawa Niya ang lahat ng bagay sa loob ng Diyos, kasama ang Diyos, at para sa Diyos; ang Diyos ay nasa Kanyang pamumuhay, at Siya ay kaisa ng Diyos; ito ang ibig sabihin ng *ang realidad ay na kay Hesus*; ang matutuhan si Kristo kung paanong ang realidad ay na kay Hesus ay ang maihubog tungo sa huwaran ni Kristo, ang maiwangis sa larawan ni Kristo—Roma 8:28-29; Efe. 4:20-21.
- B. Pinasasakdal tayo ng Panginoon upang maging mga Diyos-tao, ipinamumuhay ang dibinong buhay sa pamamagitan ng pagtatatwa sa ating natural na buhay ayon sa modelo ni Kristo bilang unang Diyos-tao—Mat. 11:29a; 17:5b; 1 Ped. 2:21:
 1. Sa Kanyang buhay sa lupa ay nagtatag Siya ng isang huwaran, gaya ng inihayag sa apat na Ebanghelyo; pagkatapos ay ipinako Siya sa krus at nabuhay na muli upang maging ang Espiritung nagbibigay-buhay nang sa gayon ay makapasok Siya sa atin upang maging ating buhay; natututo tayo sa Kanya ayon sa Kanyang halimbawa, hindi sa pamamagitan ng ating natural na buhay kundi sa pamamagitan Niya bilang ating buhay sa pagkabuhay na muli—1 Cor. 15:45b; Col. 3:4.
 2. Ang ating buhay-Kristiyano ay isang buhay sa loob ni Kristo at gayundin ay isang buhay ni Kristo sa loob natin; tayo ay nasa loob ni Kristo bilang hulmahan, at Siya ay nasa loob natin bilang ating buhay; sa ganitong paraan ay natututuhan natin si Kristo kung paanong ang realidad ay na kay Hesus; ang realidad na ito ay ang realidad ng Katawan ni Kristo—1 Cor. 1:30; 2 Cor. 5:17; 12:2a; Col. 1:27; Gal. 2:20; Roma 8:10.
- C. Habang iniibig natin ang Panginoon, kinakaugnay Siya, at nananalangin sa Kanya, kusang-kusa natin Siyang naipamumuhay ayon sa hulmahan, anyo, huwaran, na inilarawan sa mga Ebanghelyo; sa ganitong paraan, tayo ay naihubog, naiwangis, sa larawan ng hulmahan ito—ito ang ibig sabihin ng matutuhan si Kristo—Mat. 11:29; Roma 8:29.
- D. Kapag namumuhay tayo sa pinagsamang espiritu, natututuhan natin si Kristo ayon sa realidad na na kay Hesus sa pamamagitan ng Espiritu ng realidad; natututo tayo sa Kanya bilang ating modelo nang sa gayon ang Kanyang talambuhay ay maging ating kasaysayan; ang pamumuhay ng Katawan ni Kristo bilang bagong tao ay dapat na eksaktong katulad ng pamumuhay ni Hesus na inihayag sa mga Ebanghelyo—Gal. 6:17-18; Roma 1:1, 9; Efe. 4:20-24; Fil. 2:5; Mat. 11:29; 1 Ped. 2:21.
- E. Ang layunin ng Diyos sa pagsusugo sa Panginoong Hesus upang maging tao ay para mamuhay Siya ng isang Diyos-taong buhay sa pamamagitan ng dibinong buhay; kapag kinakain natin Siya, nabubuhay tayo dahil sa Kanya upang maging isang pansansinukob na dakilang tao na eksaktong katulad Niya—isang taong ipinamumuhay ang Diyos-taong buhay sa pamamagitan ng dibinong buhay—Panag. 3:22-24, 55-56; Apoc. 2:4, 7; Juan 6:57, 63; Jer. 15:16; Efe. 6:17-18; Awit 119:15.

II. Ang tanging buhay na kalugod-lugod sa Diyos ay ang buhay na pag-uulit ng buhay na ipinamuhay ni Kristo sa lupa; ito ang buhay na nararanasan si Kristo sa Kanyang mga karanasan bilang handog na sinusunog—Lev. 1:9; Juan 8:29; 2 Cor. 5:9:

- A. Ang handog na sinusunog ay sumasagisag kay Kristo sa Kanyang pamumuhay ng isang buhay na lubusang para sa Diyos at para sa kasiyahan ng Diyos; ang handog na sinusunog ay sumasagisag din kay Kristo sa Kanyang pagiging buhay na nagbibigay-kakayahan sa bayan ng Diyos na magkaroon ng gayong pamumuhay—Lev. 1:3; Bil. 28:2-3; Juan 5:30; 6:38; 8:29; Heb. 10:5-10.
- B. Ang salitang isinaling “handog na sinusunog” ay tumutukoy sa isang bagay na umaakyat; ang pag-akyat na ito ay tumutukoy kay Kristo (Lev. 1:3, 10, 14); ang tanging bagay na makaaakyat sa Diyos mula sa lupa ay ang buhay na ipinamuhay ni Kristo, sapagkat Siya ang namumukod-tanging tao na namuhay ng isang buhay na lubusang para sa Diyos (Juan 6:38).
- C. Ang handog na sinusunog ay “isang nakasisiyang samyo kay Jehovah” (Lev. 1:9); ang mga salitang Hebreo na isinaling “nakasisiyang samyo” ay literal na nangangahulugang “samyo ng kapahingahan o kasiyahan”; ang nakasisiyang samyo ay isang samyo na nagdadala ng kasiyahan, kapayapaan, at kapahingahan; ang gayong nakasisiyang samyo ay isang katamasahan sa Diyos.
- D. Ang buhay ni Kristo sa loob natin ay ang realidad ng handog na sinusunog—ito ay isang buhay ng pagsunod, isang buhay ng pagpapasailalim, at isang buhay ng ganap na pagdepende sa Diyos ayon sa prinsipyo ng puno ng buhay—Fil. 2:8; Juan 5:19, 30; Heb. 5:8; 10:7:
1. Ang pagkilos ng tao nang mag-isa at mapagsarili hiwalay sa at sa labas ng Diyos ay kasalanan; ninanais ng Diyos na kumilos tayo ayon sa Kanyang mga tagubilin sa lahat ng bagay—Awit 40:7-8; 1 Juan 3:4.
 2. “Sinumang hindi tumatanggap sa kaharian ng Diyos gaya ng isang maliit na bata ay hinding-hindi makapapasok dito” (Luc. 18:17); ninanais ng Diyos na tayo ay maging tulad ng maliit na bata sa lahat ng panahon sapagkat ninanais Niyang dumepende tayo sa Kanya sa lahat ng panahon; ang pagtitiwala sa sarili ay ang kaaway ng pagdepende sa Diyos.
- E. Sa pamamagitan ng pagpapatong ng ating kamay kay Kristo bilang ating handog na sinusunog sa pamamagitan ng wastong panalangin, naiuhugpong tayo sa Kanya, at Siya at tayo ay nagiging isa; habang nabubuhay si Kristo sa loob natin, inuulit Niya sa atin ang buhay na ipinamuhay Niya sa lupa, ang buhay ng handog na sinusunog—Lev. 1:4; 1 Cor. 6:17; Gal. 2:20.
- F. Sa gayong pakikipag-isa, gayong pagkakakilalang kaisa, ang lahat ng ating kahinaan, kapintasan, at kamalian ay kinukuha Niya—2 Cor. 5:21; Gal. 2:20a.
- G. Dapat nating hayaan ang Panginoon na sunugin tayo nang sa gayon ay maging palagiang handog na sinusunog tayo upang sunugin ang iba at maging mga abo upang maging ang Bagong Herusalem para sa kahayagan ng Diyos—Awit 20:3; Lev. 1:16; 6:8-13; 1 Cor. 3:12a; Apoc. 3:12; 21:2, 10-11, 18-21:
1. Ang mga abo ay sumasagisag kay Kristo na naging wala; yamang tayo ay kaisa ni Kristo na naging mga abo, tayo rin ay naging mga abo, yaon ay, naging wala, naging zero—Marc. 9:12; Isa. 53:3; 1 Cor. 1:28; 2 Cor. 12:11.
 2. Lalo tayong nakikilalang kaisa ni Kristo sa Kanyang kamatayan, lalo nating matatanto na tayo ay naging bunton ng mga abo; kapag tayo ay naging mga abo, hindi na tayo natural na tao; sa halip, tayo ay taong naipako na sa krus, natapos, at nasunog—Gal. 2:20a.
- H. Ang paglalagay ng mga abo sa silangang bahagi ng altar, sa panig na sinisikatan ng araw, ay isang pagtukoy sa pagkabuhay na muli—Lev. 1:16; Juan 11:25; Fil. 3:10-11; 2 Cor. 1:9:
1. Kay Kristo bilang handog na sinusunog, ang mga abo ay hindi ang katapusan—ang mga ito ang simula; ang mga abo ay nangangahulugang nailagay na si Kristo sa kamatayan, subalit ang silangan ay sumasagisag sa pagkabuhay na muli—Marc. 9:31.
 2. Lalo tayong nagiging mga abo sa loob ni Kristo, lalo tayong mailalagay sa silangan, at sa silangan ay magkakaroon tayo ng katiyakan na ang araw ay sisikat at na mararanasan natin ang pagsikat ng araw ng pagkabuhay na muli—Fil. 3:10-11.
- I. Kalaunan, ang mga abo ay magiging ang Bagong Herusalem—Apoc. 3:12; 21:2, 10-11:
1. Dinadala tayo ng kamatayan ni Kristo sa katapusan, ginagawa tayong mga abo, at sa pagkabuhay na muli ang mga abo ay nagiging mga mahahalagang materyales para sa pagtatayo ng Diyos—1 Cor. 3:9b, 12a.

2. Kapag tayo ay naging mga abo, nadadala tayo sa pagtatransporma ng Tres-unong Diyos upang maging mga mahahalagang materyales para sa pagtatayo ng Bagong Herusalem—Roma 12:1-2; 2 Cor. 3:18; Apoc. 21:18-21.

III. Sa pagsasagawa ng Bagong Tipang ministeryo ng Diyos, ang Panginoong Hesus, bilang realidad ng handog na sinusunog, ay hindi gumawa ng anumang bagay na mula sa Kanyang sarili (Juan 5:19), hindi Siya gumawa ng Kanyang sariling gawain (4:34; 17:4), hindi Siya nagsalita ng Kanyang sariling salita (14:10, 24), ginawa Niya ang lahat ng bagay hindi sa pamamagitan ng Kanyang sariling kalooban (5:30), at hindi Niya hinanap ang Kanyang sariling kaluwalhatian (7:18); hindi Siya kailanman napanghinaan ng loob dahil Siya ay nasisiyahan lamang sa Diyos (Isa. 42:4; 50:4-5; 53:2a; cf. Juan 4:13-14; 6:15; Marc. 9:7-8):

- A. Ang buhay ng Panginoon ay ang Kanyang gawain, Kanyang pagkilos, at Kanyang ministeryo; ang Kanyang gawain ay ang Kanyang pamumuhay, at ang Kanyang pagkilos ay ang Kanyang katauhan; sa Kanya ay walang pagkakaiba sa pagitan ng Kanyang buhay, Kanyang gawain, Kanyang pagkilos, at Kanyang ministeryo; ipinamuhay ng Panginoong Hesus ang Kanyang ministeryo—cf. Luc. 22:26-27; Juan 10:10b; 1 Cor. 15:45b; 1 Juan 5:16a; 2 Cor. 3:6; Fil. 1:25.
- B. Ang Panginoong Hesus ay isang tao ng panalangin; malimit Siyang umakyat sa bundok o umalis patungo sa pribadong lugar upang manalangin—Mat. 14:23; Marc. 1:35; Luc. 5:16; 6:12; 9:28.
- C. Pagkatapos ng himala ng pagpapakain sa limanlibo, pinilit Niya ang mga disipulo na iwanan Siya upang magkaroon Siya ng mas maraming panahon na makapanalanging mag-isa sa Ama—Mat. 14:22-23:
 1. Tumatayo sa katayuan ng tao (4:4), ang makalangit na Hari, bilang minamahal na Anak ng Ama (3:17), ay nangailangang manalangin nang mag-isa sa Kanyang Ama na nasa kalangitan, upang maging kaisa Siya ng Ama at makasama Niya ang Ama sa anumang ginagawa Niya sa lupa para sa pagtatatag ng kaharian ng kalangitan.
 2. Hindi Niya ito ginawa sa ilang na lugar kundi sa bundok, iniwan ang lahat ng tao, maging ang Kanyang mga disipulo, upang makaugnay Niya ang Ama nang nag-iisa.
- D. Dahil Siya ay isang tao ng panalangin na kaisa ng Diyos, hindi Siya kailanman nag-iisa, sapagkat ang Ama ay kasama Niya; sa bawat sandali ay nakita Niya ang mukha ng Kanyang Ama—Juan 5:19; 16:32; Awit 16:7-8; cf. 27:8.

IV. Kapag tayo ay nananahan sa pag-ibig na siyang Diyos Mismo, ang pag-ibig ay “napasakdal sa atin, upang magkaroon tayo ng katapangan sa araw ng paghahatol sapagkat kung ano nga Siya, gayundin naman tayo sa sanlibutang ito” (1 Juan 4:17); si Kristo bilang realidad ng handog na sinusunog ay namuhay sa sanlibutang ito ng buhay ng Diyos bilang pag-ibig, at Siya ngayon ang ating buhay upang maipamuhay natin ang parehong buhay ng pag-ibig sa sanlibutang ito at maging katulad Niya (3:14; 5:1; 2:6):

- A. Ang kautusan ng Espiritu ng buhay sa ating espiritu ay ang kautusan ni Kristo bilang kautusan ng pag-ibig (Roma 8:2; Gal. 6:2); ang kautusan ng pag-ibig ay kailangang patunayan ng kautusan ng Espiritu ng buhay upang madala natin ang mga pasanin ng isa’t isa; ngunit kung punô tayo ng kapalaluan, hindi natin madadala ang mga pasanin ng iba dahil dinadaya natin ang ating sarili sa pag-aakalang tayo ay mahalaga gayong hindi naman (b. 3).
- B. Kapag ang kautusan ng pag-ibig ay napagana sa loob natin, awtomatiko at kusang-kusa tayong magiging mga pastol na mayroong umiibig at nagpapatawad na puso ng ating Amang Diyos at nagpapastol at naghahanap na espiritu ng ating Tagapagligtas na si Kristo—Juan 21:15-17; Luc. 15:3-7.
- C. Kapag ang kautusan ng pag-ibig ay napagana sa loob natin, ang ating pagpapagal sa Panginoon ay isang pagpapagal ng pag-ibig (1 Cor. 15:58; 1 Tes. 1:3) kung saan “[tinutulungan natin] ang mahihina” (Gawa 20:35) at “[inaalalayan] ang mahihina” (1 Tes. 5:14); *ang mahihina* ay tumutukoy sa mga mahihina sa kanilang espiritu o kaluluwa o katawan, o mahihina sa pananampalataya (Roma 14:1; 15:1)

D. Pagkatapos ng Kanyang pagkabuhay na muli ay ipinastol ng Panginoon si Pedro at inatasan siyang pakainin ang Kanyang mga kordero at pastulin ang Kanyang mga tupa; ito ay ang ilakip ang apostolikong ministeryo sa makalangit na ministeryo ni Kristo upang pangalagaan ang kawan ng Diyos, ang ekklesia, na nagreresulta sa pagtatayo ng Katawan ni Kristo upang mapasukdol sa Bagong Herusalem para sa pagsasakatuparan ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos—Juan 21:15-17.